

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАС

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се пръдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Отъ редакцията

Вѣстникътъ ни не можа да излѣзе на 8 т. м. въ събота, по независящи отъ насъ причини.

Редакцията на „Плъвенски Гласъ“ има нужда отъ единъ агентъ за събиране абонамента съ гаранция.

гр. Плъвенъ, 11 Мартъ 1897 год.

Положението на Гърция и Критъ отъ денъ на денъ се влѣпва, вмѣсто да се подобри. Гърция безъ да прѣвиди опасноститѣ, на които се изложи, влѣзе въ една война, исхода на която не ще бѫде въ нейна полза. Гърция, вслѣдствие написка на силитѣ, отегли своята флота отъ критските води, като оставилъ тамъ само два кораба, но сухопутните ѹ войски сж още въ Критъ. При това военниятѣ сили, съ които располагатъ Европейските държави въ критските войски не сж достатъчни да възвърятъ нуждния парядъкъ, за това и силитѣ не настояватъ толкова много за отеглованието и на сухопутните гръцки войски отъ Критъ, макаръ това и да се изисква отъ великиятѣ сили въ ултиматума, когато бѣхъ дали на Гърция. Послѣдните извѣстия, които се получаватъ отъ островъ Критъ донасятъ свѣдѣния за нови кланета. Гръцките войски на островъ Критъ дѣйствуваха за сега съ войските на великиятѣ сили за умиротворяванието на островъ Критъ. Нѣ вѣннинето въ Гърция не е още утвърдено. Настроението на Гръцкия народъ продължава да е такова, каквото е било въ началото на движението, така що гръцкото правителство не може по никакъ начинъ да промѣни начина на дѣйствието си. То е длѣжно волею и неволею да дѣйствува енергически за присъединението на Критъ къмъ Гърция. Въоръжаванието на гръцките войски продължава, нѣ войските, испратени на границата къмъ Турция не ще бѫдатъ въ положение да въспрѣтъ нахлуванието на турците въ Гърция, ако великиятѣ сили оставятъ Гърция и Турция сами да се расправятъ. Всичките сили на Гърция до сега на турската граница не сж надминавали числото 8,000; като подкрепление на тази малочисленна армия сж испратени още 5000 души, които сж заминкли отъ Атина при голѣмъ ентузиазъмъ. Турските сили на границата, които ще дѣйствуваха противъ сж въ десетъ пъти по-голѣмъ размѣръ. Отъ друга страна силитѣ се готовятъ да блокиратъ Гърция и Критъ съ своята флоти, нѣ и този проектъ изглежда да е изоставенъ прѣдъ видъ обстоятелството, че Германия и Австралия отказватъ да направятъ това, като прѣставатъ това право на сили повече заинтересувани въ работите на истокъ, отъ колкото тѣхъ. Пасивното състояние на силитѣ пакъ не е въ полза на Критското движение, кѫдѣто обиратъ и убийстватъ не прѣставатъ. Спорѣдъ най-новите извѣстия Кандия все цѣло е прѣдадена на обиръ. Сѫщето нѣщо би сполѣло и Ретимно, ако участието и мѣрките на консулитѣ не прѣдупрѣтъ това. Въ всѣки случай туряните край на това положение на работите е неминуемо, защото всѣко протакане на войната е въ ущърбъ и на Гърция, на която финанситетѣ и по рано бѣхъ растроени и на критското движение, гдѣто всѣки денъ се обиратъ и убиватъ хора.

Слухътъ за близението на България, Сърбия и Черна гора е жегнѣль страшно Нѣмцитѣ и Маджаритѣ, които не могатъ да си обяснятъ, какъ е било възможно да се сближатъ трите тия Балкански държавици, които иматъ единакви интереси

си въ Македония. Тѣ забравятъ, види се, че Сърбия има свои интереси въ други ней съсѣдни области - Босна и Херцеговина. Види се, така имъ попадж, затова и дума не отваряйтъ за послѣдното. Сферата на влияние въ Македония на трите тия съединени държави е опрѣдѣлена отъ рано. С. - Стефанскиятъ договоръ е опрѣдѣленъ по-рано, та затова нѣма, защо толкова много да се безпокойтъ маджаритѣ и да си правятъ илюзии за това, какъ е било възможно политическото сближение между България, Сърбия и Черна гора.

Както Сърбия така и България сж вкусили отъ плода на австрийското доброжелателство и нейната коварна политика; та затова и прѣдпазванията, които отправятъ къмъ настъ и сърбите, че Русия имала била завоевателни планове на истокъ, не сж отъ естество да ни тревожятъ, защото както България, така и Сърбия сж видѣли най-голями добрини, отъ Русия, а отъ Австрия нишо. Русия е направила толкова много и такива добрини на источните привърженици на народи, щото справедливо си е спечелила тѣхната вѣчна признателностъ.

Колкото се отнася пакъ до споразумѣнието, станало между българе, сърбе и гърци, то се налага отъ днешните политически обстоятелства и интересите на тия народи. Необходимо е само поведението на Ромжните, които тежко иматъ интереси да бѫдатъ съ Русия, тѣ като и тѣ иматъ интереси въ Трансилвания, които могатъ да се осъществятъ само съ помощта на Русия.

Крайната целъ, която трѣба да гонятъ всичките държавици на Балканския полуостровъ е образуванието на Балканската конфедерация отъ България, Сърбия, Ромжия, Гърция и Черна гора подъ егидата на Русия. Само въ тая конфедерация ние виждаме най-здравия залогъ за бѫдещето тѣхно мирно развитие и унапредъвание, както въ културно така и въ други отношения.

ХРОНИКА.

* * * Нашия народенъ прѣставителъ отъ Луковитска околия г-нъ Кирко Вѣловъ, когато билъ въ Ромжия заедно съ другите г-ди народни прѣставители, то г-нъ Вратчански Окр. Управлятелъ г-нъ Никола Груевъ си е позволилъ и му е напесълъ нѣколко шамари.

Намъ е много чудно, какъ този тѣженъ герой си позволява така безцеремонно да бие народни прѣставители прѣдъ толкова свѣтъ. Ако случайнъ администраторъ бие срѣдъ бѣлъ денъ народните прѣставители, то каква гаранция можатъ да иматъ другите граждани, че единъ денъ не ще смаже кокалитѣ имъ? Ний мислимъ, че подобенъ нахаленъ господинъ би трѣбвало сега да седи на скамейката на подсѫдимите, а не на управителското кресло. Властита трѣба да варди своето достолѣпие, а не да позволява или да гледа прѣзъ прѣсти на подобни възмутителни дѣла. Ако Груевъ мине ненаказанъ, то това ще бѫде едно пътно за нашата администрация. Сега слава-богу не е Стамболовско врѣме, щото такава една гадина като Груевъ, да бие хората безнаказано. Разказватъ, че г. Кирко Вѣловъ щѣлъ билъ да даде Груева подъ сѫдъ за башбозушката му обишка.

* * * Изъ града се говори, че нѣкои отъ напитѣ тукъ стамбалисти, щомъ като чули, че г. Грековъ се отказалъ отъ водителството на партията имъ, то и тѣ щѣли били да дадятъ прѣзъ вѣстниците декларации, че се отказватъ отъ стамбуловщината. Да дадятъ декларации ний го разбираеме, нѣ като къмъ коя, аджеба, партия ще се

прилагатъ тѣзи хубостици. Въ народната, за поклонници, на бѣсилки и куршуми, нѣматъ място. По всяка вѣроятностъ тѣ ще се прилепятъ къмъ сопаджините, които инсанъ катънда, се представяватъ и водятъ отъ бившия редакторъ на Ломския демократъ г-нъ Иовча Топаловъ. На Радаславова чакъ сега ще поражатъ ушите, че партизаните му се умнажаватъ.

* * * Разказватъ ни, че нѣкои отъ социал-димократите въ града ни, прѣди нѣколко дена когато минавали покрай единъ дюкянъ на Съръ-Пазаръ, гдѣто се продавали и икони, земали една икона и почнали да я плуятъ и да се надсмиватъ на религиозните ни обряди.

Ний обрѣщаме вниманието на властта върху тѣзи печални явления, и искаме отъ нея да се не церемони съ подобни нехранимайковци, па макаръ биле тѣ и учители.

* * * Въ миналия брой на вѣстника погрѣшно е съобщено, че г-нъ Ив. Мошевъ е билъ сгоденъ съ г-ца Р. Карапетрова колкото се отнася до другите годежи, тѣ сж дѣйствителни.

* * * На 1-и Мартъ по случай мъженическата смъртъ на царя — Освободителя въ тукашната църква слѣдъ Божественната литургия се отслужи и панахида за о Богъ почивши царь-мъженикъ. Подобни панахиди, до колкото намъ е известно сж се отслужили почти на всѣкадѣ изъ княжеството. Въ София на молебствието сж присъствували Т. Т. Ц. Височество князъ и княгинята, г-да министрите, дипломатическото тѣло и многобройна публика.

* * * За положително се говори, че между България, Сърбия и Черна-гора билъ сключенъ формаленъ съюзъ, подъ покровителството на освободителката Русия. Ако тоя слухъ излѣзе въренъ ний нѣма освѣнъ да ръкоплещемъ на патриотическата постъпка и на трите правителства. Само такова едно братско споразумение, може да тури прѣграда на Австро-Маджарските аспирации на Балканския полуостровъ.

Този съюзъ много по голѣмо значение щѣше да има, ако въ него влизаше и съсѣдната Ромжия. Но напитѣ съсѣди ромжни сж се нагърбили да порумничватъ добруджанските българи, а на своите единоплеменници въ Трансилвания, Банатъ и Буковина, които лежатъ подъ тежкото маджарско иго, не обрѣщатъ своя погледъ. Така е то, когато волята на единъ егоистъ стои по високо отъ отечествените интереси!

* * * До сегашния водителъ на „народната либерална“ (?) партия г-нъ Д. Грековъ съ едно писмо до келешъ Петковия синъ — Свирча се отказва отъ водителството на партията подъ прѣлогъ, че частната му работа не била му позволявала да ръководи и дѣлата на партията. Намъ се чини, че не е тая причината, която е заставила г. Грекова да се оттѣгли отъ водителството. Г-нъ Грековъ, както у насъ се изразяватъ, е и куче и човѣкъ. Той въ продължение на една година, дойде най-послѣ да се убѣди, че съ пладнешки разбойници като Свирчовци, Стойновци, Карагиозовци и тѣмъ подобни, нѣможе да се работи и ако се работи, то всѣка една работа ще излѣзе по-тишътъ на професионалния хайдутинъ — Петкова. г. Грековъ много хубаво направи, че се отказа отъ кружока, гдѣто нему, като човѣкъ образованъ, не му бѣше мястото.

Дѣтско забавление. Въ Горне-Плѣвенско то основно народно училище се даде на 2-и тогъ дѣтско забавление. Това забавление, дадено по-вече отъ дѣца, излѣзе доста сполучливо. Програм-

матата бъше разнообразна и се испълни много добре. Забавлението направи добро впечатление на всички присъствуващи.

Ний поздравляваме учителите от Горнеплъвенското училище съ благородната инициатива и пожелаваме такива забавления да стават по-на често, както въ това училище, тъй също и въ другите. Отъ волните пожертвования на това забавление щели да се набавятъ достъпни книжки и списания за дѣцата отъ това училище. . .

* * Видѣхме една покана, испратена до дѣйствителнитѣ (sic) членки а така също и до нѣкой госпожи да се запишатъ да такива отъ самозваната прѣдсѣдателка на женското въ градътъ ни дружество „Развитие“. До колко има право тази самозванна прѣдсѣдателка да събира г-жите въ града на заѣдане, ний не знаемъ, още повече че това дружество се управлява по единъ уставъ, който не е утвърденъ отъ никого и самата прѣдсѣдателка се поставя вънъ отъ всѣкакви закони, като не иска да се подчини на никакви правителствени распореждания. Всѣки знае, че прѣди два мѣсяца бъше назначена една комиссия да прѣгледа смѣтките на това дружество, което има благодѣтелна цѣль, но нищо исклучително не е направило и че прѣдсѣдателката отказа да се подчини на тѣзи правителствени распореждания. Защо? На този въпросъ ний не сме въ положение да отговоримъ, защото не сме посвѣтени въ тайните на това дружество, нъкъмъ ще се същъ, че трѣба да има отъ крилце перце. Ний мислимъ че властъта, която е направила единъ пътъ распореждание за прѣглѣдание смѣтките на това дружество, не трѣба да му позволи никакви дѣйствия за избранието ново настоятелство, докѣто не се свърши повдигнития въпросъ, още повече, когато сѫ поискани смѣтките и не благоволи да ги даджатъ. Неужли на едни глупави жени нещо се даде да почувствуватъ тежестъта на закона, а си позволяватъ да лжатъ и хора и власть; да събиратъ пари за да правятъ забавления и разни печатни възвания?

* * Господинъ Главния Инспекторъ Германовъ ни моли да съобщимъ, че въ своето опровержение, напечатено въ П. Гласъ и по поводъ на полемиките, напечатани въ В. Земл. вѣстникъ, той ни най-малко не е визиралъ г. г. настоящитѣ учители въ Винарското училище, а особено, не е помисливъ да закача, макаръ и косвенно, главния редакторъ на казания вѣстникъ.

Отъ своя страна ний ще забѣлѣжимъ, че врѣме е вече да се тури край на тѣзи лични полемики, та да се не понижава, както авторитета, тъй и бѫдѫщето на винарското училище, а тъй също и на конезаводите.

Отъ Ловечъ ни пишатъ, „че тамошниятъ инспекторъ г. Цв. Златевъ (трайски мѣдрецъ), на 28-и Февруарий направилъ ревизия на Амер. Дѣв.

ПОДЛИСТНИКЪ.

OÙ EST L' HOMME?

(Расказъ отъ Зудерманна)

... И тъй, азъ ви доказахъ, чии ми се, скажа моя приятелка, че на старата борба между вѣрата и знанието никога нѣма да настапи край. Человѣчеството вѣчно трѣба да се придѣржа у кантовото „двойно книгодѣржане“, и даже въ по молко срѣдновѣкѣ епохи, отъ колкото нашата, религията и естествознанието ще бѫдѫтъ . . .

Вие клатите глава, Егерю? Женитѣ? . . . Глупостъ! Женитѣ, казвате вие, трѣба да взематъ въ рѣцетѣ си отколъшната борба. Природния даръ на провидѣнието, толкова присъщенъ на вашия полъ, ще ни помогне да сѫ измѣжнемъ изъ диалектическите трудности, въ джобочината на които погиба всѣкай философски умъ? Да, скажа моя приятелка, въ лабиринта на въпросите, гдѣто се изисква тактъ, разбирание хората, умение по правилно да се нареди живота, азъ до толкова вѣрвамъ въ мистическото угаждане на женитѣ, щото безпрѣкословно му се подчинявамъ; но когато ние встѫпаме въ областта на отвлечениетъ понятия, пуста и бѣзбрѣжна, като полярното море, озарено съ студенитѣ лжci на срѣднощното слънце, — когато ний попадаме въ тая очерователна страна, позволете на менъ, мѣжътъ, да чувствувамъ себѣ си повече силенъ и да стана вашъ ржководителъ!

Вие подигате рамена, като не сте далечъ да

училище въ Ловечъ и съ първо влизане въ училищната стая, показаъ и прѣдъ учителки и прѣдъ ученички всичката си мѣдростъ и достойностъ, като инспекторъ. Казватъ, че се обходилъ съвсѣмъ недостойно и си позволилъ да говори, и то въ присъствието на ученичките, нѣща твърдѣ обидни за училището и учителското тѣло. И ученичките, и учителките останахли много обидени отъ тези негова постъпка. Мисли ли господство му, че началството му нѣма да узнае тази му постъпка?

Длѣжностъ е на министерството на народното просвѣщение да обрѣща по голѣмо внимание, като какви хора поставя да испълняватъ тази свѣта длѣжностъ въ народното вѣспитане.“

(Б. р.) И наистина каквое е искаше да покаже г. инспекторъ съ тая си обишка въ едно училище, въ което се въснитаватъ дѣца, ако и на другъ език и на вѣра? Ако г. инспекторъ е забѣлѣзълъ нѣщо противно на правилата задължени въ княжеството, не е мѣстото, гдѣто трѣба да си показва голѣмството, особено прѣдъ дѣцата, които чакатъ отъ учителките си вѣспитане и моралъ, а не — моралъ, каквото въ случаи г. Златевъ е всѣлъ. Ако това училище не всѣма моралъ, гдѣ е билъ до сега господствому да не зема мѣрки и да корени злото отъ началото, а ми сега, когато всѣкай вѣра и гледа на училището съ най-добро око?

✓ 0 Господине Редакторе,

Вѣрвамъ, че ще дадете мѣсто въ единъ отъ слѣдующите броеве на вѣстника на настоящитѣ ми редове.

Нѣма да се впускамъ въ разясняване свое-волията на лицата, които стоятъ на чело на работитѣ при направата на читалището, защото вѣрвамъ, че единъ денъ това ще стане явно за всѣки, а, като запознатъ съ работитѣ на читалището, ще каже двѣ три думи, по поводигнатия въ прѣдпослѣдния брой на уважаемия Ви вѣстникъ въпросъ.

Съ горѣсть на сърцето си ида да потвѣрдѣ и азъ факта, който не е скритъ вече за никого, за продажба на читалищното здание, Това читалище, съ което Плѣвенци се гордѣхъ, прѣди нѣколко дена се продаде на тѣргъ за 89,000 лева. Кой е виновни въ този случай? Никой другъ освѣнъ настоящето, което не съумѣ да запази честа на града, и му леших пятното на фалитъ. Ако тѣзи хора милѣхъ за общото добро, ако ги болѣшѣ, като истински родюбци за честта на родния имъ градъ, тѣ нѣмаше да направятъ това; тѣ трѣбващъ ако се видѣхъ бессилни да помогнатъ на читалището, да оставихъ на други, които, може би, щѣха да бѫдѫтъ въ състояние да помогнатъ, а не сами да бѣрзатъ да го продаватъ съ единствената цѣль да иматъ съ какво да експлатиратъ. Кой не помни Т. Бѣрдаровъ, какъ се пѣнѣше въ читалищния салонъ, когато щѣше, ужъ, да се избира ново читалищно настоятелство,

нарѣчете това дѣрзостъ... Хмъ! Вамъ вие извѣстно, че когато работата се касае до мѣжетѣ, и ние желаемъ да разслѣдвамъ нѣщо си таинствено, необѣнно и видимо необѣнно ний трѣба прѣди всичко да попитамъ: Où est la femme? А это ви и паралель къмъ това! Когато азъ виждамъ, че жената е цѣла погълната отъ нѣкакви си мисли съ иксъ, когато азъ забѣлѣзвамъ, че въ обществото тя защищава горѣщо обстрактното положение, азъ винаги се питамъ: Où est l' homme?

Вий искате прѣмѣри? Заповѣдайте! Да вѣземъ напитѣ познати. Нужно ли ми е дави напомнямъ фрау О., за, които всѣка дума на Фишера е Евангелие, или баранеската Ц., нелогическа отъ главата до петитѣ и при това увлечена отъ логиката на Милля? Вий се усмихвate! Вий ме разбрахте! Да говоря ли за дѣшеритѣ на професора, които знаятъ Хомера наизустъ и които помогатъ на бапца си да поправя кандидатските екзаменаціонни работи, — за моята братовчедка Елла, които ме накара да прѣведа зарадъ ней докторската дисертация на най любимиятъ ѹ учителъ за катариса на Аристотеля.... Та вий са-ма, уважаема моя приятелко! Знаете ли вие, кое е било краежглння камакъ на нашата дружба? Припомните си, моята първа визита у васъ. Въ черни дрѣхи (вий бѣхте въ трауръ зарадъ вашия мѣжъ), сериозна и блѣдна, ме посрѣдниахте вий. Отъ ржката ви падна книга. Азъ я подигнахъ и прочетохъ: „критика на чистия разумъ, отъ Канта“. Навѣро, азъ съмъ билъ до толкова неблаговѣспитанъ, щото се усмихнахъ. Вие почервенехте и казахте съ простодушие, което изведенажъ

като обвиняваше нѣкой и други лица, че гледали да се избератъ въ настоятелството, за да продаджатъ читалището. Не бой се, Г-нъ Бѣрдаровъ, никой нѣма притенцията на първенство въ това отношение. Ти спечели лаврите и призъпните на Плѣвенци, заедно съ мѣртвицкия герой, защото Вий продадохте читалището и нѣма, кой да Ви слуша, когато искате да си служите съ това. Нѣ нека на въпроса. До колкото знахъ читалищното настоятелство сключи единъ заемъ съ Бѣлгарската Н. Банка за 72,000 лева, отъ тѣхъ Банката си одържа около 8,000 лева лихва и погашения, та настоятелството получи всичко 64,000 хиляди лева. За паритѣ на дружеството „Напрѣдъкъ“ не говори, защото тѣ се вържатъ, колкото бѣхъ зети; отъ тѣзи пари се плаща за откупуване на място и за декорации, а на прѣдприемача се бронха 33,000 лева, та едвали останахъ до дестина хиляди лева въ наличностъ, насъкоро слѣдъ истеглюването на заема. Отъ тѣхъ се исплатихъ и Г-ну Петрову дадени тѣ въ заемъ отъ частнитѣ си срѣдства за дружеството около 4000—5000 лева, та заема се ичерпа скоро. Колкото се отнася до годишния приходъ на читалището, той не е по-голѣмъ отъ 7—8000 лева. Ако има нѣщо да се губи, то е отъ този доходъ и паритѣ, които се взеха отъ община минулата година, около 2800 лева срѣчу мебелитѣ и декорациите на салона. Нѣ въ всѣки случай читалищното настоятелство е длѣжно да освѣтли гражданинъ по този толкова тѣмъ за мнозина въпросъ. Нека господата не се сърдѣйтъ, и направи това, защото всѣки си въ правото да мисли, че тукъ има злоупотрѣблени, както и почитаемата редакция, толко по-вече, че до днашенъ денъ не е дана никаква равносѣтка и никой не знае, какъ върви работитѣ на читалището, защото изглежда, че нѣколко лица сѫ монополизирали длѣжностъ въ настоятелството. Единъ гражданинъ.

Б. Р. Ний сподѣляме исказанитѣ взгледове на Г-на Дописника. Въ брой 6 ний публикувамъ казаната смѣтка и не прѣпоръжамъ за зѣрна, защото всѣки, който има съ цель, срѣнца, е само единъ прѣдположеніе, а нищо положително. Ний направихъ това, за да подканимъ читалищното настоятелство да направи една равносѣтка и освѣтли гражданинъ по този въпросъ. Колонитѣ на вѣстника ни ежъ отвѣти за всѣки, който иска да освѣтлява публиката по този въпросъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1300

26 Февруарий 1897 год г. Плѣвенъ

Плѣвенската Град. община има нужда отъ единъ опитенъ кондукторъ за тѣхническото си отдѣлени. Годишна заплата, спорѣдъ бюджета 1800 лева.

Желающитѣ да заематъ тая длѣжностъ да

овладе сърдцето ми: „Той тѣй обичаше тая книга!“ Ето видите ли, приятелко моя!

Що е? Вий станахте печални? слушате ме да ви разкажа по-скоро една веселичка историйка. Тя ще потвѣрди между прочемъ и моя тезисъ.

Помните ли вие още екзотическия атапаш съ безкрайното испанско име? Него обикновено го наречаха хубавия донъ Хозе! Потретитѣ му пълниахъ дамските албоми и фотографските витрини. Ще ви ракажа, по какъвъ начинъ тоя человѣкъ имаше плодстворно влияние и на религията, и на науката изведенажъ. Вий се усмихваше? Нашинна, на дѣвѣтѣ изведенажъ.

Бѣше най-голѣмия разгаръ на сезона. Вълниятѣ на общественния животъ се подигаха на високо. Мѣжду госпожа фонъ С. и госпожа фонъ Р., които желаяха и дѣвѣтѣ да се прославятъ за царици на сезона, се разгорѣ страшна распра. И едната и другата приемаха въ събъботнитѣ дни, и тѣ като у тѣхъ се събираше единъ и сѫщия крѣгъ хора, то вие можете на прѣстъ да прочетете всички послѣдствия.

Нито една отъ тѣхъ не искаше да отстѫпи. Атапашето, които бѣ приель върху си като опитенъ дипломатъ, посрѣдничеството, тичаше назадъ и напрѣдъ по три пъти на денъ (врѣме имаше той много), но всичките му ухитрявания се разбиваха у съперничеството на дѣвѣтѣ жени, и пай-послѣ прѣговоритѣ сѫ прѣкратихъ. Въздуха бѣше напълненъ съ електричество; очаквахъ удара на мѣлнията.

Изведенажъ, посрѣдъ карнавалната неразбранична, обществото бѣше поразено отъ загадочно-

се явятъ лично или да прѣставатъ документите си въ управлението ми въ срокъ до 15 Мартъ т. година.

Нам. Кметъ: **Хр. Данаиловъ**.

Плѣвенско Град. Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1508

гр. Плѣвен 5-ти Мартъ 1897 год.

Понеже обявени съ обявленията отъ 5 и 17 Февруарий т. г. подъ № 820 и 1115 търгъ не се състоя по няявяване конкуренти, то съ настоящето си извѣстявамъ за знание на интересуващите се, че на 20-ти този мѣсецъ, съ переторжка на 21-ти сѫщият, отъ 3 1/2 до 5 часа послѣ обѣдъ, въ помѣщенето на повѣренното ми управление ще се произведе на ново публиченъ търгъ съ таино намаление, за отдаване на прѣдприемачъ прѣдприятията, сподѣнати въ горнитѣ обявления, а именно:

а) Шоссирани на една улица въ града начиная отъ памятника до Плѣвенската Окръжна болница; и

б) Постилани съ калдаржъ главната улица, начиная отъ Град. Читалище до Габровския ханъ.

Прѣдприятието за шоссирание на улицата отъ памятника до болницата, вълизи на 27,118 л., а това за постилание съ калдаржъ главната улица отъ Град. Читалище до Габровския ханъ, вълизи на 30,958 лева 06 ст., а двѣтѣ улици вълизатъ на 58,076 лева 06 ст..

Търгътъ за горнитѣ прѣдприятия ще става по отдѣлно.

Намалението ще се прави въ процентъ по единичнитѣ цѣни. Исканий залогъ за участие въ търгътъ е 5% внесенъ въ управлението ми въ пари, акций отъ узаконени дружества, или въ недвижимъ имотъ, свободенъ отъ всѣкакви ипотеки.

Оферти ще се приематъ въ казанинитѣ дни отъ 2 до 3 1/2 часа послѣ обѣдъ въ канцелярията ми.

Желающите да зематъ участие въ търгътъ могатъ да приглеждатъ поемнитѣ условия и единичнитѣ цѣни въ канцелярията на тѣхническото отдѣление при управлението ми всѣкой работенъ день, въ работните часове, гдѣто Г. Градски Инженеръ може да дава на прѣглѣдватъ пѣкотъ нужни обяснения.

Градски Кметъ: **К. Михаиловъ**

Секретарь: **П. Ненковъ**

НАУЧНОЕ УБОЗРѢНИЕ

Подписанная цѣна: на годъ Семь рублей (за границу Десять руб). Полгода Четыре руб. четверть года Два руб. При обращеніи въ редак-

то покаянно настроение на госпожа фонъ С. Насинина, тя отдавна проявяваше отъ врѣме на врѣме пиетистически наклонности, но при всичко това да прѣмине тѣй опредѣлено въ лагера на лъженобожници! . . . ай! ай! ай! . . .

Въ единъ прѣкрасенъ день фонъ С. събра своите приближенни и, послѣ бѣствящата рѣчь за религиозното падане на пролетариата, прѣдложи на присъствуващи да вземятъ участие въ вечерната литургия, която ще се извѣрши въ всѣкой вторникъ подъ иейно покровителство въ църквата св. Магдалина, на источния край на града. Поканени дами изведенажъ се заеха за работата съ обикновения ентузиазъмъ, като се мѣлкомъ надѣваха да се откушатъ съ париченъ вносъ.

Въ всичките салони заговориха за религиозната замисль на госпожа фонъ С., и отъ време на време се диреше човѣка, който утвѣрждаваше, че ужъ той билъ „тамъ“. Но при всичко това ироническата усмивка тосъчъ го призоваваше къмъ рѣдъ, тѣй като посѣщенето на църквата св. Магдалина въ суестливото януарско време, та още въ време на обѣдния часъ, бѣше вѣнь отъпрѣделитъ на възможното. Но при всичко това госпожа фонъ С. окръжи съ ореола на святостта своеето златокосо чело, и мистически отражения на тоя ореолъ смущавахъ мъжките сърдца. Що се отнася до госпожа фонъ Р., то тя бѣснѣше.—бѣснѣше тѣй, че нѣкоя проницателни наблюдалки захванаха да подизиратъ, не се ли крие тукъ тайна, обѣнена само: съ силното съперничество.

Мѣжду другото казаха името на донъ Хозе, но шѣкъ дѣ го не казаха! него? При това

цио допускатъ разсрочка по рубло въ мѣсецъ. Народнъ учители у учительницамъ, Фельдшерамъ и Фелдшерницамъ.

Уступка (пять рублей въ годъ, съ разсрочкой по желанию).

Адресъ ред. и главн. конторю: С.—Петербургъ, Екатеринская ул. д. 6 кв. 8.

Журналъ выходимъ 15 числа каждого мѣсекта

Ред.—Изд. Д-ръ Философъ **М. Филипповъ**.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 1076

Подписанъ Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 3683 отъ 12 Декември 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Иванъ Минчовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Кирица С. Широковъ и други отъ гр. Плѣвенъ за искъ 562 л. и 30 ст. заедно съ лихвата имъ по 10% годишно отъ 12-ти Юни 1895 г. до исплащанието и 28 л. съдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующите дължникови недвижими имоти, а именно:

1) Една Нива въ Опананското землище въ мѣстността „Пчелитѣ“ отъ около 10 дюлюма при съѣди: Мино Игнатовъ, Петъръ Ивановъ Христо Тачовъ и пакъ оцѣнена за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣтъ Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстоподаването всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустятъ да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по данната.

гр. Плѣвенъ 27 Февруари 1897 год.

Дѣло № 513 отъ 1896 год.

П. Съд. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ**. 2—3

№ 1141

Подписанъ Иванъ Чолаковъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окръжъ Съдъ на II участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 2099 отъ 8 Юни 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски Градски Мировий Съдия въ полза на Никола Хр. Широковъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитъръ Кировъ отъ с. Биволаре за искъ 257 л. 60 ст. заедно съ лихвата имъ по 10% годишно отъ 1-ти Юни 1895 г. до исплащанието и 16 л. и 50 ст. съдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 15-ти

оцѣ, нима госпожа фонъ Р. не бѣше известна, като философъ, като свободомисляща, която постоянно цитираше Хартмана и която като че даже е чела „свѣта, като воля и прѣставление“. Въ всѣкой случай, тя бѣше не отъ тия, за да отстъпи мѣстото си безъ борба, и дѣйствително тосъчъ се зае горчиво да тажи за нищожеството и пустотата на обществената кривота, дошла до това, че хората прѣстанали даже да намирятъ са смѣшно пистическото кокетничане на ети „иѣкои дами“.—Трѣбва нѣщо си да се направи, за да се турне прѣдѣлъ на понижението на общественото равнище, и науката—ето спасителния якоръ! За него трѣба да се заловимъ . . . И знаете ли какво? Хайде отъ сега единъ пакъ въ недѣлъта да четемъ философски книги въ тѣсенъ кръгъ хора! Това ще ни възвѣрне душевната прѣснота. Но каква именно книга? да помислимъ! Намѣрихъ! Бокля! Това е гений, който прокарва нови пътища, и гений съврѣмененъ! Хайде да четемъ Бокля! А въ кои дни! . . . Въ вторникъ съставатъ знаменитите литургии на госпожа фонъ С. да се спремъ на петъка. Това ще я разсърди . . .

Казано—сторено. Поканитъ распратени и прити съ ентузиазъмъ. Всичките изведенажъ почувствуваха „духовната пустота“ и пожелаха да „се събудятъ“.

(Слѣдва.)

Мартъ и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующите дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една Нива отъ около 13 декара въ землището на с. Биволаре въ мѣстността „Трестенишки пакъ“ при съѣди: Цано Къновъ, Кръстю Янковъ и пакъ оцѣнена за 260 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣтъ Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстоподаването всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустятъ да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданътъ.

пом. Съдебенъ Приставъ **Ив. Чолаковъ** Дѣло № 273 отъ 1896 год.

1—3

№ 515

Подписанъ М. П. Марчевъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III участъкъ, въ допълнение на обявленето ми № 3514 отъ 6 Юни 1896 год., обнародовано третий пакъ въ в. „Плѣвенски гласъ“, броеве: 31—33 включително, съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че отъ днес по-диръ 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ, по втора проданъ описанитъ въ горното ми обявление недвижими имоти, принадлежащи на дължника Иото Недковъ отъ село Долни Дженикъ.

Наддаванието почнува отъ цѣната, която даде първия наддавачъ.

Желающите да купятъ казанитъ имоти да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и част и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 4 Мартъ 1897 год.

1—3

пом. Съдеб. Приставъ **М. П. Марчевъ**

№ 717

Подписанъ М. П. Марчевъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III участъкъ на основание исполнителенъ листъ № 3248 отъ 10 Септември минулата 1893 г. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мировий Съдия, въ полза на Петъръ Х. Шоповъ изъ гр. Плѣвеѧ срѣщу Горанъ Тодоровъ отъ с. Горни Дженикъ, за искъ 400 л. лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство обявявамъ на почитаемата публика, че отъ днес и послѣ 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующите принадлежащи на дължника недвижими имоти а именно:

1) Ливада отъ 15 декара въ землището на с. Горни Дженикъ въ мѣстността „Кравая“ при съѣди: Радо Николовъ, Гани Ивановъ, Трифонъ Кръстевъ и Нико Лаковъ оцѣнена за 300 лева.

2) Ливада въ сѫщето землище въ мѣстността „Чимирикова поляна“, отъ 12 декари при съѣди: Христо Велеавъ, Хр. Петершковъ, Нено Теодоровъ и Мано Никовъ, оцѣнена за 240 л.; и

3) Едно бранице 10 декари въ сѫщето землище въ мѣстността „Селското“ при съѣди: Тодоръ Стояновъ, Пакъ и В. Въловъ оцѣнено за 200 лева.

Описаните имоти не са заложени никому. Желающите Г. Г. да го купятъ могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и част и приглеждатъ книжата по проданта.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣтъ Г. Г. 4 Февруари 1897 год.

1—3 пом. Съдеб. Приставъ **М. П. Марчевъ**

№ 401

Подписанъ Маринчо П. Марчевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III участъкъ, на основание исполнителенъ листъ подъ № 3777 отъ 16 Августъ 1894 година, издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мировий Съдия, въ полза на Минко Ивановъ отъ село Бригаде, Орѣховска околия, срѣщу Иванка Гешова настѫпница на покойниятъ си мажъ, за искъ 100 л. и 90 ст. и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 22 Мартъ т. г. ще продавамъ на ченъ търгъ слѣдующите принадлежащи на дължника недвижими имоти, а именно:

1) Една трета част отъ една ливада находяща се въ землището на с. Орѣховица, въ мѣстността „Горните ливади“, цѣлата отъ 28 декари, а 1/3 част 9 декара и 3 ара, при съѣди: Минко Ивановъ Ив. Мариновъ и Бригадски санжъръ, оцѣнена само едната трета част споредъ емлячни регистъ за 186 лева.

Описаните имоти не са заложени никому.

Желающите да го купятъ, да се явятъ въ канцелярията ми всѣки присъственъ денъ и работни часове и приглеждатъ книжата по проданта.

П. Съдеб. Приставъ **М. П. Марчевъ**. 1—3

№ 474

Подписанний Маринчо П. Марчевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III Испълнителенъ участъкъ, въ допълнение на обявленитето ми подъ № 3697 отъ 12-и Юни мин. 1896 год., обнародвано третий пътъ въ „в. Плѣвенски Гласъ“, и на основание чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че на 5-и Априли т. г. ще продавамъ по втора продажба описанити въ горнето ми обявление недвижимъ имотъ принадлежащъ на дължника Григоръ Николовъ отъ с. Д-Дъбникъ.

Описанити имотъ не е заложенъ никому.

Желающитъ да го купятъ могътъ да се явяватъ всички присъственъ день и работни часове и преглеждатъ книга.

Гр. Плѣвенъ 24 Февруарий 1897 год.

Пом. Съд. Приставъ: **М. П. Марчевъ.** 2—3

№ 912

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 4673 отъ 9 Декември 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мир. Съдия въ полза на Ат. Кънчовъ пълномощ. на жена си Мита Личовица настайница на малолѣтното си момиче Велика Личова отъ с. Згаловецъ, срѣщу Руссанъ Ив. Гуровъ отъ с. Вълчи-трънъ настайникъ на малолѣтнити дѣца на покойния Митю Ив. Гуровъ за искъ 60 лева заедно съ лихвата имъ по 12% годишно отъ 26 Октомври 1891 г. до исплащанието и 10 л. съдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 17 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ дължникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе въ землището на с. Катерница, Одърска община, въ мѣстността до „Вълчи-трънските лозя“ отъ около 2 декара, при съжѣди: Руссанъ Ивановъ Гуровъ, Черни Ив. Гуровъ и Михаилъ Данковъ оцѣнено за 120 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да преглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 362 отъ 1893 год. 2—3

Пом. Съдеб. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 1006

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на основание испълнителни листъ № 1928 отъ 27 Май 1893 г. издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мир. Съдия въ полза на Ради Ивановъ изъ с. Одърне срѣщу Михедъ Юсейнъ Дели Башовъ изъ с. Смърдехча за искъ 500 л. въ допълнение на обявленитето ми 6660 отъ 19 Ноември 1896 г. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 3 Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующий дължниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) 1/2 отъ едно бранице въ Смардехчанското землище мѣстността „Кара-асански путь“ Около 14 декара при съжѣди: Мехмедъ Османовъ; Берберъ Асанъ, Гора бара и Кара Асановитъ ниви оцѣнена половината за 280 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ пъната която даде първи явилиши се купувачъ

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допусне да преглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 28 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 159 отъ 1893 год. 2—3

Пом. Съдеб. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 665

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 1980 отъ 12 Априли 1894 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мировий Съдия въ полза на Димитъ Митовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Тодоръ Фънчевъ отъ с. Гравица за искъ 120 л. съгласно

чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 24 Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ дължникови недвижими имоти а именно:

1) Нива въ гривицкото землище въ мѣстността „Средни връхъ“ отъ 22 декара и 1 аръ, при съжѣди: Колю Станчевъ, Станчо Ивановъ и Тодоръ Фънчевъ оцѣнена за 442 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да преглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 108 отъ 1894 год. 3—3

Гр. Плѣвенъ 13 Февруарий 1897 год.

Пом. Съдебенъ Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 418

Подписанний Маринчо П. Марчевъ, Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III Испълнителенъ участъкъ, на основание Испълнителни листъ № 873, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, на 13-и Мартъ 1896 година, въ полза на Симеонъ Кировъ отъ с. Кацаманица, срѣщу Първанъ Гергевъ отъ същото село, за искъ 270 лева и др. и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдътъ по-слѣдното трикратното обнародване настоящето въ „в. Плѣвенски Гласъ“ на 2 Априли т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ повѣрената ми канцелярия слѣдующий дължниковъ недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ землището на с. Кацаманица, въ мѣстността „Хумата“, отъ 8 декара и 1 аръ при съжѣди: Иванъ Гергевъ, Лисо Коновъ, Пътъ и селеко пазъщъ оцѣнена по емлячин регистъ за 162 лева;

2) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Срѣчу осоето“, отъ 4 декара и 1 аръ, при съжѣди: Ив. Христовъ, Иванъ Гергевъ, Косто Ангеловъ и Кирица Тончевъ, оцѣнена също за 82 лева;

3) Нива въ същото землище на мѣстността „Чепински долъ“, отъ 7 декара и 4 ара, при съжѣди: Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ, Пътъ и Ив. Гергевъ оцѣнена също за 149 лева.

4) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Чепински долъ“, отъ 5 декара и 1 аръ при съжѣди: Трѣстенишки путь, Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ и Ив. Гергевъ, оцѣнена също за 103 лева;

5) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Чепински долъ“, отъ 4 декара и 5 ара, при съжѣди: Донко Димитровъ, Петко Теодоровъ, Игнатъ Янчовъ и Ив. Панталеевъ оцѣнена също за 90 лева;

6) Нива въ същото землище, на мѣстността „Равенъта“ отъ 4 декара и 8 ара, при съжѣди: Ненко Петковъ, Пътъ Иванъ Геновъ и Данко Ратовъ, оцѣнена също за 96 лева;

7) Нива въ същото землище въ мѣстността „Чепински долъ“ отъ 2 декара и 7 ара, при съжѣди: отъ дѣвъ страни Донко Рачовъ и Шърванъ и Ив. Гергевъ, оцѣнена също за 55 лева;

8) Нива въ същото землище въ мѣстността „Хумата“, отъ 6 декара и 2 ара, при съжѣди: Иванъ Гергевъ, Ив. Иотовъ, Димитъ Мариновъ и Пътъ оцѣнена също за 124 лева.

9) Нива въ същото землище въ мѣстността „Монастира въ усоката“, при съжѣди: Тончо Ангеловъ, Павелъ Нарвановъ, Шърванъ М. Кировъ и путь, оцѣнена също за 87 лева.

10) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Горни пристекъ“, отъ 3 декара и 5 ара при съжѣди: Шърванъ М. Кировъ, Антонъ М. Кировъ, Кирица Тончевъ и Иванъ Гергевъ, оцѣнена също за 71 лева;

11) Нива въ същото землище, въ мѣстността „при горунитѣ“ отъ 3 декара и 7 ара при съжѣди: Велико Спасовъ, Ив. Гергевъ отъ 2 страни и Лисо Коновъ, оцѣнена също за 75 лева;

12) Нива въ същото землище, въ мѣстността „при горунитѣ“, отъ 5 декара и 2 ара при съжѣди: Кирица Тончевъ, Лисо Коновъ, Пътъ и Ив. Гергевъ, оцѣнена също за 104 лева; и

13) Ливада въ същото землище, въ мѣстността „Горни пристекъ“ отъ 3 дек. и 1 аръ, при съжѣди: Михаилъ Коновъ р. Витъ Ив. Гергевъ и Георги Бешовъ, оцѣнена също за 62 лева.

Описанити имоти не е заложенъ никому.

Желающитъ да купятъ горнитѣ имоти ще имать достъпъ всички присъственъ день и работенъ часъ да приглеждатъ книжата по проданта.

гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1896 год.

Помощ. Съд. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

Дѣло № 194/96 год. 2—3

СПИСЪКЪ

На дѣлата които ще се разглеждатъ въ Плѣвен. Окр. Съдъ на 13, 14 и 17 Мартъ 1897 год.

По искътъ на Стоянъ Върбеновъ & С-е отъ Плѣвенъ,

13-и Мартъ.

срѣщу Кочо Василевъ пристъ дължникъ и поръчителъ му: Петър Кочовъ, Коста Кочовъ, Пантале Вибеновъ и Цене Нановъ отъ с. Кацаманица за 1800 л. зл. 7 л. 70 ст., лихвата имъ до днесъ всичко зл. лева 1807 и 80 ст.

По искътъ на Плѣвенското Окол. Съдество

Акционерно Земедѣлъ. Дружество „Нива“ срѣщу Пантале Даневъ отъ гр. Свищовъ за искъ 1800 л. зл. по полица и изработената имъ до днесъ лихва 121 л. 50 ст. а всичко 1921 л. 50 ст.

По искътъ на Христо Бурджевъ отъ гр. Плѣвенъ, срѣщу Цако Поппъ, отъ с. Горна Митрополия за искъ 1450 л. зл. лихва 32 л. 65 ст. а всичко 1482 л. 65 стотинки по полица.

По искътъ на Андрей Цветановъ отъ с. Горна Митрополия и поръчителъ му: Коно Бозаджийски, Гено Яновъ отъ същото село за 1550 л. 83 ст.

По искътъ на Василъ Ценовъ отъ с. Махлата и взаимно поръчителъ му Геро Дановъ и Маринъ Ивановъ отъ същото село за искъ 1030 л. зл. л. 83 ст.

По искътъ на Агапий Илия Сеизовъ, отъ Плѣвенъ противъ Ненчо Вълчовъ отъ същия градъ за даване съмѣтка по съдружническо предприятие.

По искътъ на Константинъ Христовъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Цено Геновъ отъ същия градъ за 5776 лева.

По искътъ на Димитъ Н. Железаровъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Юсеевъ Джайне отъ същия градъ за 2000 зл. л. зл. по мѣнителница и лихви 5. л. 56 ст. а вично 2005 л. 56 ст. ал.

По искътъ на Стоянъ Д. Коларовъ отъ Плѣвенъ, срѣщу Парашкевича А. Савчовъ отъ същия градъ V кварталъ на сумма 1405 л. 95 ст. златни и лихви имъ.

14-ИЙ МАРТЪ.

По апелативната жалба на Ракитската Селска Община, срѣщу задочното рѣшене на Луковитски Мирови Съдия подъ № 123.

По апелативната жалба на Маринъ Начовъ отъ село Бѣлагьже Луковитска Околия противъ рѣшението на Луковитски Мирови Съдия.

По апелативната жалба на Иванъ Начовъ отъ с. Трѣстеникъ противъ рѣшението на Плѣвенски Допълнителни Мирови Съдия.

По апелативната жалба на Симеонъ Кировъ отъ с. Трѣстеникъ, противъ рѣшението на Допълнителни Мирови Съдия.

По апелативната жалба на Христо Ценовъ отъ с. Д. Трѣстеникъ противъ рѣшението на Допълнителни